

Moderne Bouwkunst in Nederland. No. 17. Gemeenschaps- en verenigingsgebouwen. No. 18. Gebouwen voor amusement en ontspanning. W. L. en J. Brusse N.V., Rotterdam 1934.

Schier gelijktijdig met het heengaan van Berlage verscheen deel 17, dat wij met eerbied opslaan, omdat de eerste 7 foto-pagina's zijn gewijd aan twee belangrijke werken van den grooten voorganger: zijn Beurs te Amsterdam en zijn gebouw van den A.N.D.B. aldaar. Verder treffen afbeeldingen van een gebouw voor vergaderingen der Theosophische Vereeniging in Amsterdam door Brinkman en Van der Vlugt, dat er bouwkundig heel wat zuiverder en minder pretentieus uitziet dan de anthroposofische stichting Dr. Rudolf Steiner-kliniek in den Haag, gebouwd door Buys en Lürsen. Van de verdere afbeeldingen zij genoemd het sanatorium Zonnestraal te Hilversum van Bijvoet en Duiker, het sanatorium Berg en Bosch te Bilthoven van Koldewey en Van Moorsel, Kramers gebouw voor den Bond van minder marinepersoneel in Den Helder en Staals veilinggebouw te Aalsmeer. Deel 18 behandelt een dankbaar onderwerp. Hotels, zwembaden, restaurants, watersportgebouwen, bioscopen . . . . Het is tekenend, dat de schouwburgen ontbreken; er is geen gebouw voor ernstiger ontspanning te vinden, dat in dit deeltje zou kunnen worden weergegeven. Wij vinden hier o.m. het mooie, levendige gebouw, dat M. de Klerk maakte voor de roeivereniging „De Hoop” te Amsterdam, Kromhout's „American” op het Leidsche Plein, de gedurfde en geslaagde bioscoop Rembrandt-theater op de Oudegracht te Utrecht, werk van H. van Vreeswijk en natuurlijk het Amsterdamsche stadion van Jan Wils. Dan is er een zeer modern hotel-restaurant te Sittard van den Limburgschen architect Jos. Wielders, het zeer zakelijke paviljoen van „De Witte”, dat J. Limburg in Scheveningen bouwde, een aardig gebouw van een roeivereniging te Aalsmeer door D. Greiner, gebouwen van gemeentewerken van Utrecht, Amsterdam, Sittard, enz. Als gewoonlijk zijn plattegronden bijgevoegd en zijn de foto's voortreffelijk. J. S.

CORNELIS VETH. Revolutionnaire beeldende kunst. (Kleine Cultuurbibliotheek. N.V. De Arbeiderspers. Amsterdam. 1934).

De schrijver van dit boekje was zich bewust van de moeilijkheid, dat er veel verschil van meening kan zijn over de vraag wat onder bepaalde omstandigheden als revolutionnaire kunst moet worden aangemerkt. Hij zal er zich dan ook niet over verwonderen, indien lezers van dit boekje de door hem gestelde grenzen hetzij te eng, hetzij te ruim zullen vinden. Intusschen neemt dit niet weg, dat Corn. Veth als weinigen hier te lande thuis is in de kunst van de politieke prent, de politieke caricatuur en satyre en aangezien het revolutionnaire temperament zich zelden in de schilder- en beeldhouwkunst, maar meestal in de tot sneller resultaat leidende grafische kunsten heeft geuit, was Veth wel de man om een opdracht te ontvangen